

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

4. An in violatione interdicti detur paruitas materiae? Ex p. 5. tr. 5. res. 59.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. IV.

An in violatione interdicti deat parvitas materia? Ex p. 5. tract. 5. Ref. 59.

§. 1. **R**espondeo affirmativè cum Turriano de censuris lib. 6. disp. 49. dub. 5. ubi sic asserit. Suarez docet videri peccatum mortale, si quis dicat Orationes divini Officii, præmissis *Dominus vobiscum*, quia licet quantitas sit parva, tamen est actus Ordinis sacri proprius, & qualitate magna: ergo si fiat in choro contra prohibitionem, erit grave peccatum. Ego tamen non video idoneum fundamentum ad hoc asserendum. Addit Pater Suarez etiam fore peccatum grave benedicere aquam cum asperzione salis, & benedictionem Episcopalem solemniter datam, quia sunt actus Ordini facto annexi, & licet breves videantur, tamen magni momenti sunt. Sed non audeam asserere esse peccatum grave tales actus, quia & quantitate sunt parvi, & non apparet ex alio capite insignis ejus gravitas, & juxta doctrinam istam facile est in similibus philosophari. Ita ille. Sed sententiam Suarez tenet Iacobus Gordonus tom. 2. lib. 7. quest. 16. cap. 10. num. 65. ubi sic ait: Obijciens esse saltem quædam alia, quæ omnino levia videntur, ut est aquæ lustralis benedictio, vel asperio solita fieri solemniter die Dominico, sollemnis benedictio data ab Episcopo, exercitium minoris Ordinis, & canere publicè in Ecclesia divinum Officium. Respondeo benedictiones illas esse actus alicui facto Ordini annexos, & ideo gravem habere materiam, per se loquendo, cum sunt publicè, & sollemni ritu. Idem dico de minoribus Ordinibus, quia sunt actus sacri, ad quos Minister ex officio est consecratus, & ideo si cum propria, & primæva sollemnitate fiant, inducunt simile peccatum. Dixi, si cum propria & primæva sollemnitate fiant, quia jam vix illa in praxi est; & ideo locus esse potest exculpationi. Canere autem dicto modo, peccatum mortale erit saltem in Clerico, de quo hæc est pars assertiois; potest tamen materia levitas excusare, si tantum exiguum Officii partem canat, & quæ non sit Oratio Officii, addendo versiculum, *Dominus vobiscum*, & hæc de Clericis. Hucusque Gordonus. Sed ego puto sententiam Turriani etiam probabilem esse.

RESOL. V.

An sit peccatum mortale dicere Missam tempore interdicti, omitta una circumstantia ex requisitis in cap. Alma Mater, ut v. g. facere Sacrum apertis januis, &c. Ex part. 5. tract. 10. Ref. 66. aliàs 65.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Hurtadus tract. de interdicto diff. 10. num. 32. Sylvester per interdictum §. quest. 5. in princ. Tabiena eod. ver. n. 2. Armilla n. 4. & huic sententiæ favet Clem. 1. de sent. excom. ubi transgressio interdicti videtur judicari gravis, quia januis quibusdam obleratis Missa diceretur, & ratio esse potest, quia in ordine ad observandam penam interdicti, ea circumstantia gravis videtur, & ita hanc sententiam docet Suar. disp. 34. sed. 4. quæ etiam explicari potest, quia violationis materia non censetur sola circumstantia, sed totum officium dictum sine illa circumstantia, ac proinde materia est gravis, & ideo addit Pater Suarez, ut peccatum sit grave, debere dici totum Officium vel magnam ejus partem cum defectu ejus circumstantiæ.

2. Tamen ut observat Turrian. lib. 6. disp. 49. dub. 6. existimare posset aliquis non esse mortale defectu talis

circumstantiæ, quia si secundum se circumstantia sola non est gravis, neque videtur græve totum officium cum illo defectu celebrare; modus enim indebitus celebrandi Officium ex circumstantiis indebitis videtur colligendus, & oppositum non probatur ex citata Clem. quia ibi non est sermo de solo defectu ejusdem circumstantiæ, sed de aliis etiam, quæ faciebant Religiosi, & non sine scandalo. In hoc ergo casu non dubito, quin fuerit grave peccatum violatio interdicti; ex hoc tamen non colligitur omissionem circumstantiæ unius, vel alterius præcisè absque scandalo, vel contemptu, neque ex intentione tribuendi aliis occasionem audiendi divina Officia tempore interdicti fore mortalem, quamvis ob periculum scandali semper magna providentia sit agendum.

RESOL. VI.

An prohibitus celebrare in loco delicti, possit celebrare, v. g. in Ecclesia Patrum Capuccinorum, vel Carmelitarum prope Urbem existente? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Refol. 123.

§. 1. **D**E hoc casu in facti contingentia interrogatus fui, nam quidam Regularis obtinuit à Summ. Pontifice dispensationem ab irregularitate homicidii, cum clausula quoddam non possit celebrare in loco commissi delicti, qui locus erat civitatis Pannoniæ; quæsitum fuit, an supradictus potuisset celebrare in quadam Ecclesia existente prope urbem Pannoniæ? casus est curiosus, & practicabilis; & pro parte negativa facit textus in l. qui incontinentibus, ff. de verborum significat. ubi natus in suburbis, dicitur natus in civitate, & testator si legeret alicui bona sua quæ Romæ habet, censentur etiam legata bona quæ in suburbis Romæ sunt, ut habetur in l. cui quæ Romæ, ff. de legat. 3. & docet Baldus & Felinus in cap. Rodolphus, de rescriptis, & Menochius de presumption. lib. 4. presumpt. 126. num. 13. & tandem in l. 2. de verbor. signif. aperte dicitur, appellatione Romæ venire etiam suburbia, & continentia ædificia, ut observat ibi glossa, & Doctores communiter, quod etiam demonstrat modus loquendi Summorum Pontificum: qui in Bulla anni Iubilæi basilicas SS. Apost. Petri & Pauli appellant de Urbe, cum revera sint in suburbis, & sic etiam loquitur Bonifacius VIII. in Extrav. 1. de penit. & remiss. Sixtus IV. in Extravag. quemadmodum operosi, eodem tit. Greg. XIII. Clement. VIII. & Urban. VIII. in Bullis Iubilæi plenissimis, & tandem Ioan. Andreas in cap. si civitas, ubi infra, num. 7. observat, quoddam Romæ fieri videntur, quæ in continentibus ædificiis sunt.

2. Verum his non obstantibus puto supradictum Regularem potuisse celebrare in illis Ecclesiis, & pro hac sententia adduco cap. si civilis, de sent. excomm. in 6. ubi interrogatus Pontifex an interdicta civitate, intelligantur etiam suburbia interdicta? respondet, quoddam licet civitates aliæ murorum ambitu videantur terminari, hoc tamen casu ne in vilipendium veniat sententia interdicti; expedit interpretationem fieri latiore, ex quibus verbis, ut optime notat Megalius in 1. part. lib. 1. cap. 13. numer. 21. & alii, clarè constat in omnibus dispositionibus, excepta sententia interdicti, appellatione civitatis venire tantum quæ murorum ambitu terminantur, hoc enim exceptio illa demonstrat, cujus natura est firmare regulam in omnibus aliis non exceptis, juxta cap. Dominus 32. quest. 7. & ea quæ notantur in cap. quoniam, de conjug. leproforum, & ideo Io. de Vanquæ in dict. cap. si civilis, observat,

R. 4. dispositio

* Sup. hac doctrina in to. 7. tr. 1. Ref. 269. leg. 5. Nota tertio.